Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
GIOVANNI PITRUZZELLA
esitatud 3. septembril 2020[1]

Kohtuasi C-563/19 P

Recylex SA,
Fonderie et Manufacture de Métaux SA,
Harz-Metall GmbH
versus

Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebus – Keelatud kokkulepped – Pliiakude jäätmete ostuhind – 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkt 26 – Osaline kaitse – Kohaldatav kriteerium – Klassifitseerimine trahvi vähendamiseks – Ajaline järjestus

1. Käesoleva ettepaneku esemeks oleva apellatsioonkaebusega paluvad Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA ja Harz-Metall GmbH (edaspidi ühiselt „Recylex“ või „apellandid“) tühistada Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsuse Recylex jt *vs*. komisjon,[2] millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi, mille apellandid esitasid Euroopa Komisjoni 8. veebruari 2017 otsuse peale, mis puudutas ELTL artikli 101[3] kohast menetlust (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

2. Euroopa Kohtul tuleb käesoleva apellatsioonkaebuse raames võtta seisukoht eelkõige selle kohta, kuidas tõlgendada komisjoni teatise, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul[4] (edaspidi „2006. aasta leebema kohtlemise teatis“), punkti 26 kolmandat lõiku, milles nähakse ette, et ettevõtjatele, kes täidavad teatavaid tingimusi, antakse seoses rikkumise teatavate tõenditega osaline kaitse trahvide eest. Euroopa Kohus peab nimelt selgitama, millisel määral on muudetud viidatud sättes ette nähtud kriteeriume, mille täitmisel antakse ettevõtjale osaline kaitse trahvide eest, võrreldes leebema kohtlemise teatise varem kehtinud versiooniga[5] (edaspidi „2002. aasta leebema kohtlemise teatis“), arvestades komisjoni vastuvõetud sõnastust, mis erineb viimati nimetatud teatise punkti 23 kolmanda lõigu sõnastusest.

1 Algkeel: itaalia.

2 T-222/17, EU:T:2019:356.

3 C(2017) 900 final (juhtum AT.40018 – Autoakude ringlussevõtt).

4 ELT 2006, C 298, lk 17.

5 Komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (ELT 2002, C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155).

I. Õiguslik taust

3. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise III jaos käsitletakse trahvi vähendamist. Selle A osa pealkirjaga „Trahvi vähendamise tingimused“ sisaldab punkte 23–26. Punkti 23 kohaselt võidakse „[e]ttevõtjate puhul, kes avaldavad oma osalemise ühenduse huve kahjustavas väidetavas kartellis, ning kes ei täida II jaos sätestatud tingimusi [mis puudutavad kaitset trahvi eest], […] siiski vähendada neile kehtestatava trahvi määra“. Järgmise, punkti 24 kohaselt peab „[s]elleks et ettevõtja trahvi saaks vähendada, […] ta esitama komisjonile väidetava rikkumise kohta tõendid, millel on komisjoni valduses olevate tõenditega võrreldes oluline lisaväärtus“. Punktis 25 määratletakse lisaväärtuse mõiste. Viidatud punkti viimases lauses täpsustatakse, et „[t]õendite väärtust mõjutab […] see, millisel määral on vaja nende õigsust tõestada muude allikate kaudu, et kõnealuseid tõendeid saaks kasutada teiste juhtumiga seotud ettevõtjate vastu; seega veenvaid tõendeid peetakse väärtuslikumaks kui näiteks avaldusi, mis vajavad täiendavat tõestamist“.

4. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimene lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Komisjon määrab haldusmenetluse lõpus vastuvõetavas lõplikus otsuses kindlaks mil määral ettevõtjale määratud trahvi võrreldes algse trahviga vähendatakse. Seda tehakse järgmiselt:

– esimene ettevõtja, kes annab olulist lisaväärtust: trahvi vähendatakse 30–50%,

– teine ettevõtja, kes annab olulist lisaväärtust: trahvi vähendatakse 20–30%,

– järgmised ettevõtjad, kes annavad olulist lisaväärtust: trahvi vähendatakse kuni 20%“.

5. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmas lõik näeb ette, et „[k]ui trahvi vähendamise taotleja esitab esimesena punkti [25] tähenduses veenvaid tõendeid, mida komisjon kasutab rikkumise raskusastet suurendavate või rikkumise kestust pikendavate lisaasjaolude tuvastamisel, ei võeta neid lisaasjaolusid tõendeid esitanud ettevõtjale trahvi määramisel arvesse“.[6]

6. 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmas lõik sätestab, et „[k]ui ettevõtja esitab […] tõendid selliste faktide kohta, millest komisjon ei olnud eelnevalt teadlik ja mis mõjutavad otseselt kahtlustatava kartelli tähtsust või kestust, ei võta komisjon neid andmeid arvesse võimalike trahvide määramisel kõnealused tõendid esitanud ettevõtja suhtes“.

II. Kohtuvaidluse taust

7. Kohtuvaidluse tausta kirjeldatakse käesoleva kohtuasja jaoks tähtsust omavas osas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–11 ja 67–72.

8. Apellandid on vastavalt Belgias, Prantsusmaal ja Saksamaal asuvad äriühingud, kes tegelevad ringlussevõetud plii ja muude toodete (polüpropüleen, tsink ja erimetallid) tootmisega.

[6] Märgin, et sarnast sätet sisaldab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2019/1, mille eesmärk on anda liikmesriikide konkurentsiasutustele volitused, et tulemuslikumalt tagada konkurentsinormide täitmine ja et tagada siseturu nõuetekohane toimimine (ELT 2019, L 11, lk 3), artikli 18 lõige 3, ehkki see on teisiti sõnastatud. See säte on sõnastatud järgnevalt: „[l]iikmesriigid tagavad, et kui taotleja esitab veenvaid tõendeid, mida liikmesriigi konkurentsiasutus kasutab selliste uute asjaolude tõendamiseks, mille tulemusel määratakse suuremad rahatrahvid kui need, mis oleks salajases kartellis osalenutele muidu määratud, ei võta liikmesriigi konkurentsiasutus selliseid uusi asjaolusid arvesse rahatrahvi määramisel rahatrahvi vähendamise taotlejale, kes kõnealused tõendid esitas“.

9. Euroopa Komisjon tuvastas vaidlusaluses otsuses, et Recylex ja veel kolm ettevõtjat – Campine NV ja Campine Recycling NV (edaspidi ühiselt „Campine“), Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH ja Société de traitement chimique des métaux SAS (edaspidi ühiselt „Eco-Bat“) ning Johnson Controls, Inc., Johnson Controls Tolling GmbH & Co. KG ja Johnson Controls Recycling GmbH (edaspidi ühiselt „JCI“) – osalesid ringlussevõetud plii tootmiseks kasutatavate autode pliiakude jäätmete ostmise sektoris ühes ja vältavas ELTL artikli 101 rikkumises, mis pandi toime ajavahemikus 23. septembrist 2009 kuni 26. septembrini 2012 ning seisnes kooskõlastatud kokkulepetes ja/või tegevustes, mille ese oli hindade kooskõlastamine (vt vaidlusaluse otsuse artikkel 1).

10. Menetlus algatati trahvide eest kaitse saamise taotluse alusel, mille JCI esitas 2006. aasta leebema kohtlemise teatise põhjal 22. juunil 2012. Komisjon andis 13. septembril 2012 eespool viidatud teatise punkti 18 alusel sellele ettevõtjale tingimusliku kaitse trahvi eest (vaidlusaluse otsuse põhjendus 29).

11. Komisjon viis 26.–28. septembrini 2012 läbi kontrollid JCI, Recylexi, Eco-Bati ja Campine'i ruumides, mis asuvad Belgias, Prantsusmaal ja Saksamaal (vaidlusaluse otsuse põhjendus 30).

12. Kõigepealt esitas Eco-Bat 27. septembril 2012 ja seejärel Recylex 23. oktoobril 2012 taotluse trahvide eest kaitse saamiseks või juhuks, kui seda kaitset ei anta, taotluse vähendada 2006. aasta leebema kohtlemise teatise alusel trahvi suurust. Campine esitas omakorda 4. detsembril 2012 sama teatise alusel taotluse vähendada trahvi suurust (vaidlusaluse otsuse põhjendus 31).

13. Komisjon algatas 24. juunil 2015 haldusmenetluse seoses JCI, Recylexi, Eco-Bati ja Campine'iga ning edastas neile asjaomased vastuväited. Komisjon teatas sama kuupäeva kirjaga Eco-Batile ja Recylexile oma esialgsest järeldusest, et viimaste esitatud tõendid on 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktide 24 ja 25 tähenduses olulise lisaväärtusega, ning seega oma kavatsusest vähendada neile määratud trahvi. Komisjon teavitas ka Campine'i oma kavatsusest mitte vähendada tema trahvi (vaidlusaluse otsuse põhjendus 33).

14. Komisjon määras vaidlusaluses otsuses apellantidele solidaarselt tasumisele kuuluva trahvi summas 26 739 000 eurot selle eest, et nad osalesid 23. septembrist 2009 26. septembrini 2012 neile süüks pandud rikkumises (vt artikli 1 lõike 1 punkt d ja artikli 2 lõike 1 punkt d).

15. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise kohaldatavuse kohta rikkumise toime pannud ettevõtjate suhtes võttis komisjon seisukoha vaidlusaluse otsuse põhjendustes 384–411.

16. Esiteks andis ta JCI-le kaitse trahvide eest viidatud teatise punkti 8 alapunkti a tähenduses, olles leidnud, et kõnealuse ettevõtja tehtud koostöö täitis sama teatise punktis 12 kehtestatud tingimusi (vaidlusaluse otsuse põhjendused 384–386).

17. Teiseks leidis komisjon, et Eco-Bat oli esimene ettevõtja, kes esitas olulise lisaväärtusega tõendeid, ning vähendas vastavalt 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu esimesele taandele sellele ettevõtjale määratud trahvisummat maksimummääras ehk 50% ulatuses (vaidlusaluse otsuse põhjendused 387–393).

18. Kolmandaks vähendas komisjon Recylexile määratud trahvi 30% võrra vastavalt 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu teisele taandele, leides, et Recylex oli olnud teine ettevõtja, kes esitas olulise lisaväärtusega tõendeid, mis puudutasid eelkõige: i) kartelli teket; ii) erinevaid konkurentsivastaseid kontakte, mida teised ettevõtjad ei esitanud; iii) Windhageni

23. septembri 2009. aasta mitmepoolset kohtumist, mis on rikkumise algus, ja iv) Recylexi ja tema konkurentide vahelisi mitmeid telefonikontakte ja vastastikuste sõnumite saatmist (vaidlusaluse otsuse põhjendused 394–399). Komisjon lükkas tagasi Recylexi argumendid, mille eesmärk oli saavutada trahvi maksimaalne vähendus 30% asemel 50% ulatuses. Vaatamata sellele, et komisjon tunnistas, et Recylex oli esimesena Windhageni kohtumise kohta selgitusi andnud, täpsustas ta, et need tõendid puudutasid „korralduslikke küsimusi" ja ta oli juba Campine'is läbi viidud kontrolli käigus saanud „selgeid tõendeid" selle kohtumise päevakorra ja sisu kohta (vaidlusaluse otsuse põhjendus 401, milles viidatakse selle põhjendustele 68 ja 69). Komisjon lükkas tagasi ka Recylexi argumendi, mille kohaselt oli kõnealune ettevõtja esimene, kes esitas tõendeid kartelli tegevuse kohta Prantsusmaal. Selle kohta täpsustas komisjon, et tal „oli juba kartelli geograafilist ulatust puudutav teave, sealhulgas ka Prantsusmaa kohta" (vaidlusaluse otsuse põhjendus 402).

19. Viimasena jättis komisjon rahuldamata Campine'i esitatud trahvi vähendamise taotluse (vaidlusaluse otsuse põhjendused 404–411).

III. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

20. Recylex esitas vaidlustatud otsuse peale 18. aprillil 2017 ELTL artikli 263 tähenduses hagi, milles ta palus vähendada talle määratud trahvisummat. Recylex esitas oma hagi põhjenduseks kuus väidet. Kahes esimeses väites leidis ta, et 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu kohaldamisel tehti viga. Sisuliselt väitis ta, et ta oleks pidanud saama selles sättes ette nähtud osalise kaitse, kuna ta esitas esimesena veenvad tõendid, millele komisjon tugines esiteks rikkumise alguskuupäeva (esimene väide) ja teiseks rikkumise Prantsusmaa turule ulatumise kindlaks määramisel (teine väide). Kolmanda väitega vaidlustas Recylex talle määratud trahvi suurendamise 10% trahvide arvutamise suuniste[7] punkti 37 alusel. Neljandaks väitis ta, et komisjon eksis, kui ta vähendas 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu teise taande alusel Recylexi trahvi 30%, selle asemel, et vähendada trahvi esimese taande alusel 50%, vaatamata sellele, et ta oli esimene, kes esitas rikkumise kestuse ja geograafilise ulatuse kohta veenvaid tõendeid. Viies väide puudutas proportsionaalsuse, diskrimineerimiskeelu ja karistuste individuaalsuse põhimõtete rikkumist. Oma kuuenda ja viimase väitega palus Recylex Üldkohtul kasutada oma täielikku pädevust, määrates veel maksmisele kuuluva trahvi osa maksetingimused.

21. Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsusega hagi tervikuna rahuldamata ja mõistis kohtukulud välja Recylexilt.

IV. Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

22. Käesoleva ettepaneku ese on Recylexi poolt Euroopa Kohtu kantseleisse 23. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus.

23. Recylex palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles jäeti muutmata talle komisjoni poolt vaidlusaluses otsuses määratud trahv, ning osas, milles teda kohustati kohtukulud tasuma;

[7] Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

– tühistada vaidlusalune otsus osas, millega komisjon määras talle trahvi 26 739 000 eurot;

– vähendada määratud trahvisummat;[8] ja

– mõista komisjonilt välja kohtukulud, kaasa arvatud need, mis tekkisid Üldkohtu menetluses.

24. Komisjon palub Euroopa Kohtul apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja mõista kohtukulud välja Recylexilt.

V. Analüüs

A. Sissejuhatavad märkused

25. Leebema kohtlemise programmide eesmärk on julgustada ettevõtjaid, kes osalevad salajases kartellis, mida on selle olemuse tõttu raske avastada ja uurida, kartellist teatama ja tegema konkurentsiasutustega koostööd, võimaldades sel viisil rikkumine kiiresti lõpetada. Need programmid lähtuvad eeldusest, et kartellide avastamine ja nende eest karistamine turgude, tarbijate ja sellise õigusvastase tegevusega kahjustatud isikute huvides on olulisem kui trahvide määramine ettevõtjatele, kes otsustavad koostööd teha.[9]

26. 2006. aasta leebema kohtlemise teatis sisaldab suuniseid, mida komisjon soovib leebema kohtlemise taotluste menetlemisel järgida läbipaistvuse huvides ja olles teadlik sellest, et teatis loob ootused ettevõtjatele, kes kavatsevad koostööd teha.[10] Seega on tegemist käitumiseeskirjadega, mis peavad omama välist toimet ja andma järgitava praktika kohta käitumisjuhiseid, millest komisjon ei tohi konkreetsel juhul kõrvale kalduda ilma, et ta esitaks selle kohta võrdse kohtlemise põhimõttega kooskõlas olevad põhjendused.[11]

27. Tuleb ka märkida, et leebema kohtlemise valdkonna eeskirjad on erandlikku laadi võrreldes liidu õiguse sätetega, mis keelustavad konkurentsi kahjustavad kokkulepped, ning järelikult tuleb neid kitsalt tõlgendada.[12]

28. Recylex esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kolm väidet.

29. Nii esimese kui ka teise väitega vaidlustatakse Üldkohtu tõlgendus, mille ta andis 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandale lõigule, ja viis, kuidas ta kohaldas seda eeskirja apellantide olukorrale. Seetõttu käsitlen neid kahte väidet koos.

[8] Recylex palub, et trahvi vähendataks 5 876 512 euroni, juhul kui apellatsioonkaebuse kolm väidet vastuvõetavaks tunnistatakse; 17 677 434 euroni, juhul kui esimene väide vastuvõetavaks tunnistatakse; 13 302 718 euroni, juhul kui teine väide vastuvõetavaks tunnistatakse; 19 099 000 euroni, juhul kui vastuvõetavaks tunnistatakse ainult kolmas väide; 8 227 117 euroni, juhul kui vastuvõetavaks tunnistatakse esimene ja teine väide; 12 626 738 euroni, juhul kui vastuvõetavaks tunnistatakse esimene ja kolmas väide; 9 501 941 euroni, juhul kui vastuvõetavaks tunnistatakse teine ja kolmas väide.

[9] Vt selle kohta 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkt 3.

[10] Vt 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkt 38.

[11] Vt analoogia alusel 18. mai 2006. aasta kohtuotsus Archer Daniels Midland ja Archer Daniels Midland Ingredients *vs.* komisjon (C-397/03 P, EU:C:2006:328, punkt 91) ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Chalkor *vs.* komisjon (C-386/10 P, EU:C:2011:815, punkt 60).

[12] Vt selle kohta 27. veebruari 2014. aasta kohtuotsus LG Display ja LG Display Taiwan *vs.* komisjon (T-128/11, EU:T:2014:88, punkt 167).

30. Apellatsioonkaebuse kolmandas väites heidab Recylex Üldkohtule ette, et viimane järeldas ekslikult, et komisjon ei teinud 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu esimest taanet kohaldades ühtegi viga, kui ta ei vähendanud neile määratud trahvi vahemikus 30% kuni 50%.

B. Apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide

31. Esimene väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 79–99 ning jaguneb kolmeks osaks. Esimeses väiteosas leiab Recylex, et Üldkohtu kaalutlused ei olnud selged ja järjepidevad osas, mis puudutab õiguslikke kriteeriumeid, millel põhineb trahvi eest osalise kaitse andmine 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu tähenduses. Apellatsioonkaebuse esimese väite teises ja kolmandas osas heidab Recylex ette vastavalt tõendite moonutamist ja tõendamiskohustuse normide rikkumist, kuna Üldkohus leidis, et Campine'i käsitsi kirjutatud märkused võimaldasid komisjonil tuvastada Windhagenis 23. septembril 2009 toimunud konkurentsi kahjustava mitmepoolse kohtumise olemasolu.

32. Apellatsioonkaebuse teises väites, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 100–108 kohta, leiab Recylex, et eksiti 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandale lõigule vastava osalise kaitse andmise tingimuste tõlgendamises ja kohaldamises, kuna Üldkohus leidis, et komisjon keeldus õigesti seda eeskirja apellantidele kohaldamast, tuginedes üksnes tähelepanekule, et see institutsioon oli juba teadlik asjaolust, et konkurentsivastane kokkulepe puudutas ka Prantsusmaad.

1. Apellatsioonkaebuse esimese väite esimene osa ja teine väide: põhjenduste vasturääkivus ja viga trahvi eest osalise kaitse andmisel kohaldatava õigusliku kriteeriumi tõlgendamisel

a) Vaidlustatud kohtuotsus

33. Üldkohus analüüsis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 79–99 hagi esimest väidet, milles Recylex vaidlustas komisjoni otsuse jätta talle andmata osaline kaitse seoses kõnealuse ettevõtte esitatud tõenditega, mis puudutasid 23. septembri 2009. aasta Windhageni kohtumist.

34. Üldkohus juhtis esiteks vaidlusaluse kohtuotsuse punktides 84 ja 85 tähelepanu 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu mõttele ning täpsustas seejärel – arvestades 29. veebruari 2016. aasta kohtuotsuses Deutsche Bahn jt *vs.* komisjon [13] (edaspidi „kohtuotsus Deutsche Bahn") juba väljendatud seisukohti –, et väljendi „esitab esimesena veenvaid tõendeid" kasutamine annab aluse viidatud sätte kitsaks tõlgendamiseks, piirates seda juhtumitega, mil keelatud kokkuleppes osalenud ettevõtja esitab komisjonile „uut teavet". Üldkohus kinnitas vaidlusaluse kohtuotsuse punktis 86, et osalise kaitse loogikat, nagu seda on tõlgendatud 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmandat lõiku puudutavas kohtupraktikas, ning eelkõige 23. aprilli 2015. aasta kohtuotsuses LG Display ja LG Display Taiwan *vs.* komisjon [14] (edaspidi „kohtuotsus LG Display"), ei muudetud 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu sõnastusega ning et selle sätte kohaldamise eeldus on jätkuvalt tõendite kogum, mis sisaldab sellist „uut asjaolu", mis suurendab rikkumise raskusastet või pikendab selle kestust, välja arvatud juhul, kui ettevõtja on piirdunud selliste tõendite esitamisega, mis aitavad tugevdada tõendeid rikkumise olemasolu kohta. Üldkohus täpsustas lisaks kohtuotsuse

[13] T-267/12, ei avaldata, EU:T:2016:110, punkt 377.

[14] C-227/14 P, EU:C:2015:258, punkt 79.

LG Display punktile 81 viidates, et kui ettevõtja esitatud teave puudutab „asjaolusid, millest komisjon eelnevalt teadlik ei olnud“, tuleb 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu tähenduses esitatud osalise kaitse taotlus jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja võrrelda selle teabe ja teise ettevõtja varem esitatud teabe tõenduslikku väärtust (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 88). Üldkohtu arvates tuleb osalise kaitse taotleja esitatud teabe tõenduslikku väärtust hinnata üksnes juhul, kui see teave puudutab uut asjaolu, mis suurendab rikkumise raskusastet või pikendab selle kestust (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 89).

35. Üldkohus lükkas eespool toodud põhimõtetele tuginedes tagasi kõik Recylexi hagi esimeses väites esitatud argumendid.

36. Üldkohus hindas punktides 100–108 hagi teist väidet, milles Recylex vaidlustas komisjoni otsuse jätta talle tema poolt Prantsusmaal toime pandud rikkumise tõenditega seoses osaline kaitse andmata. Üldkohus viitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 104 sama kohtuotsuse eelnevates punktides 82–89 väljendatud põhimõtetele, ning kohaldas neid põhimõtteid seejärel punktides 105–107, tehes järelduse, et hagi teine väide tuleb tagasi lükata.

b) Poolte argumendid

37. Recylex heidab oma apellatsioonkaebuse esimese väite esimeses osas Üldkohtule ette, et tema järgitud arutluskäik on vasturääkiv ja ebaselge osas, mis puudutab õiguslikku kriteeriumi, mida kohaldatakse 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 komanda lõigu alusel antava osalise kaitse korral. Väidetavalt viitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse teatavates punktides kriteeriumile, mis põhineb komisjoni teadmatusel asjaoludest, millele ettevõtja esitatud tõendites viidatakse (punktid 88, 91 ja 96), ning muudes punktides kriteeriumile, mis põhineb komisjoni võimel selliseid asjaolusid kindlaks teha, tuginedes ettevõtja esitatud tõenditele (punktid 93 ja 95).

38. Apellatsioonkaebuse teise väite raames vaidlustab Recylex selle, et Üldkohtu arutluskäik põhines kriteeriumil komisjoni „teadlikkuse“ kohta asjaoludest, mida puudutavad niisuguse ettevõtja esitatud tõendid, kes taotleb trahvi eest osalist kaitset. Isegi kui see kriteerium tõesti kehtis 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmandas lõigus, puudub sel 2006. aasta leebema kohtlemise teatises igasugune alus.

39. Recylexi arvates seisneb viidatud teatise punkti 26 kolmanda lõigu alusel kohaldatav kriteerium hindamises, kas asjaomane ettevõtja oli esimene, kes esitas veenvaid tõendeid, mille põhjal komisjonil on võimalik nõuetekohaselt tõendada täiendavaid faktilisi asjaolusid, mis võivad suurendada rikkumise raskusastet või pikendada selle kestust. Selle sätte alusel ei ole seega oluline asjaolu, et osalise kaitse taotluse esitamise hetkel on komisjonil juba olemas teave asjaolude kohta, millele viitavad selle taotluse aluseks olevad tõendid, vaid see, kas komisjon on võimeline selliseid tõendeid kasutamata nõuetekohaselt tõendama, et sellised asjaolud on aset leidnud.

40. Vastupidi Üldkohtu järeldatule nõuab Recylexi arvates 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu kohaldamine tegelikku ja sisulist võrdlust osalist kaitset taotleva ettevõtja esitatud teabe ja komisjonil olemasoleva teabe tõenduslike väärtuste vahel. Oma väite toetuseks viitab Recylex kohtuotsuse Deutsche Bahn punktidele 405 ja 406 ning 29. veebruari 2016. aasta kohtuotsusele Schenker *vs.* komisjon [15] ja 17. mai 2013. aasta kohtuotsusele MRI *vs.* komisjon. [16]

[15] T-265/12, EU:T:2016:111, punkt 386.

[16] T-154/09, EU:T:2013:260, punktid 117 ja 127.

41. Viimaseks väidab Recylex, et Üldkohus tegi vea, kui ta tugines vaidlustatud kohtuotsuse punktides 88 ja 89 kohtupraktikale, mis puudutab 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmandat lõiku, kuna kõnealune säte ning 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmas lõik põhinevad erinevatel trahvi eest osalise kaitse andmise kriteeriumidel.

42. Komisjon märgib, et osalise kaitse – mis on erand reeglist, et ettevõtjat tuleb tema toime pandud konkurentsieeskirjade rikkumise eest karistada – eesmärk on soodustada ettevõtjate kiiret koostööd, luues ebakindla õhkkonna selle kaudu, et aeglasemalt koostööd tegevatele ettevõtjatele määratud trahve vähendatakse väiksemas ulatuses.

43. Selle eesmärgiga kooskõlas näeb komisjoni arvates 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandas lõigus osalise kaitse andmisele kohaldatav kriteerium ette, et on täidetud kaks tingimust: i) kaitset taotlev ettevõtja peab olema esimene, kes tõendab asjaolusid, millest komisjon ei olnud varem teadlik, ja ii) viidatud asjaolud peavad olema sellised, et need võimaldavad komisjonil teha uued järeldused rikkumise raskusastme ja kestuse kohta. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu kohaselt peavad seega olema veenvad üksnes ettevõtja esitatud tõendid, mitte need, mis on juba komisjoni käsutuses.

44. Vaatamata sellele, et 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmas lõik ei ole 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmanda lõiguga identne, ei soovitud komisjoni väitel uue, 2006. aasta teatisega kahtluse alla seada kriteeriumi, mis oli selle säte alus, ega selle tõlgendust või eesmärki.

45. Viimaseks märgib komisjon, et Recylexi poolt asjakohaseks peetav kriteerium ei ole vastavuses 2006. aasta leebema kohtlemise teatisega taotletud eesmärkidega. Ühest küljest oleks seda raske praktikas kohaldada, kuna see eeldaks võrdlust ettevõtja esitatud teabe ja komisjonil juba olemasoleva teabe tõenduslike väärtuste vahel sama asjaolu kohta, et teha kindlaks, kas komisjonil olemasolev teave on 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 25 tähenduses veenev ehk selline, et see ei vaja muude tõendite kaudu täiendavat tõendamist. Teisest küljest, kui seda kohaldatakse analoogselt täieliku kaitse taotlustele, siis võib see kriteerium luua olukorra, kus samal ajal võivad täieliku kaitse saada kaks ettevõtjat,[17] vaatamata sellele, et leebema kohtlemise teatise eesmärk on kindlustada, et ainult üht ettevõtjat premeeritaks täieliku kaitsega.

c) Hinnang

46. Kõigepealt tuleb tagasi lükata kriitika, mille Recylex esitab vaidlustatud kohtuotsuse kohta ja mis puudutab Üldkohtu arutluskäigu järjepidevust ja selgust. Vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 84–89 ei nähtu minu arvates vähimatki ebamäärasust. Neis esitatud põhjendustest tuleneb hoopis selgelt, et Üldkohus tõlgendas 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandat lõiku nii, et selle kohaldamine on piiratud ainult juhtudega, kus ettevõtja, kes kartellis osaleb, esitab komisjonile „uut teavet“ (punkt 85) ehk esitab tõendeid „uute asjaolude“ kohta (punkt 86), „millest komisjon ei olnud eelnevalt teadlik“ (punkt 84). Samuti tuleneb põhjenduse viidatud punktidest selgelt, et Üldkohtu arvates juhul, kui see tingimus ei ole täidetud, ehk kui ettevõtja esitatud tõendid ei puuduta asjaolusid, millest komisjon ei olnud varem teadlik, siis

[17] Tegemist oleks esimese ettevõtjaga, kes komisjonile konkreetse rikkumise kohta teatavat teavet annab, ja ajalises järjestuses teise ettevõtjaga, kes esitab komisjonile sama rikkumise kohta kinnitavat teavet, mis aitab komisjonil seda rikkumist nõuetekohaselt tõendada, vaatamata sellele, et komisjon on selle rikkumise olemasolust juba teadlik.

tuleb osalise kaitse taotlus jätta rahuldamata, *sõltumata ükskõik millisest hinnangust nende tõendite tõendusliku väärtuse kohta* (punkt 88), ning et sellist hinnangut ei võeta arvesse, välja arvatud juhtudel, kus ettevõtja on esitanud tõendeid „uue asjaolu“ kohta (punkt 89).

47. Üldkohus järgis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 90–115 teostatud analüüsis, mis puudutab apellatsioonkaebuse esimest väidet, ning punktides 105–108 teostatud analüüsis, mis puudutab apellatsioonkaebuse teist väidet, rangelt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 84–89 esitatud põhimõtteid ning viidatud punktides 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandale lõigule antud tõlgendust. Sellele tõlgendusele vastavalt piirdus Üldkohus hinnanguga, kas Recylexi osalise kaitse taotluse esitamise hetkel oli komisjon „juba teadlik“ ühest küljest konkurentsi kahjustavast Windhageni kohtumisest ja asjaolust, et rikkumine sai alguse 2009. aasta sügisel (apellatsioonkaebuse esimene väide), ja teisest küljest asjaolust, et rikkumine puudutas ka Prantsusmaa territooriumi [18] (apellatsioonkaebuse teine väide).

48. Asjaolu, et Üldkohus kasutas vaidlustatud kohtuotsuse kahes erinevas lõigus Campine'i käsitsi kirjutatud märkmetele viidates erinevaid väljendeid, leides ühest küljest, et need märkmed „sisaldasid mitmesugust teavet, mis *tõendas*, et tegemist oli konkurentsialase kohtumise protokolliga“ („they contain information that established that this was a record of anticompetitive discussions“) (punkt 93), ja teisest küljest, et „nende märkmete sisu ja mõtte põhjal oli võimalik *tõendada*, et erinevad viidatud ettevõtjad ja nende esindajad olid 23. septembril 2009 osalenud konkurentsi kahjustaval kohtumisel“ („it was possible *to establish* from the content and meaning of the handwritten notes that the various undertakings referred to and their representatives had participated, on 23 September 2009, in an anticompetitive meeting“) (punkt 95), [19] ei sea eespool esitatut kahtluse alla.

49. Sõltumata asjaolust, et punktis 95 ei anna tegusõna „to establish“ tõlge täpselt edasi prantsuse keeles kasutatud mõistet – mis ei ole küll kohtumenetluse keel, kuid on kohtuotsuse koostamise keel [20] –, kinnitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97 selgelt, et tema analüüs ei hõlma hinnangut nende tõendite tõendusliku väärtuse kohta, mis olid komisjonile teada enne, kui Recylexi esitas leebema kohtlemise taotluse. Teisisõnu ei kavatsenudki Üldkohus kindlaks teha, kas need tõendid olid „veenvad“ ja kas neist oleks piisanud, et võimaldada komisjonil nõuetekohaselt tõendada asjaolusid, mida Recylexi esitatud tõendid puudutasid, ja veelgi enam ei võtnud Üldkohus selles küsimuses seisukohta, nagu näib sellele vaatamata arvavat Recylex. Tulen selle punkti juurde tagasi apellatsioonkaebuse esimese väite teise osa analüüsis.

50. Eespool toodud kaalutlustel leian, et apellatsioonkaebuse esimese väite esimene osa tuleb osas, milles kvalifitseeritakse vaidlustatud kohtuotsuse punktides 79–99 esitatud Üldkohtu arutluskäik vasturääkivaks ja ebaselgeks, põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

[18] Üldkohus hindas, kas „komisjon *oli* enne Recylexi 23. oktoobril 2012 esitatud leebema kohtlemise taotlust *teadlik* asjaolust, et 23. septembril 2009 peeti konkurentsi kahjustav kohtumine“ (menetluse autentses keeles: „whether the Commission *was already aware*, before Recylex's application for leniency of 23 October 2012, of the fact that an anticompetitive meeting had taken place on 23 September 2009“) (punkt 91) ning jõudis pärast seda, kui oli kaalunud enne seda taotlust komisjoni käsutuses olnud erinevaid dokumente, järeldusele, et „komisjon *oli juba teadlik*“ (punkt 96) sellest kohtumisest („the Commission *was already aware* of the fact that an anticompetitive meeting had taken place on 23 September 2009 before it received the information provided by Recylex“) (punkt 96). Sarnaselt tegi Üldkohus vaidlusaluse kohtuotsuse punktis 106 järelduse, et „komisjon *oli juba* enne Recylexi esitatud osalise kaitse taotlust *teadlik* asjaolust, et keelatud kokkulepe hõlmas Prantsusmaad“ („the Commission *was already aware* of the fact that the cartel covered France before Recylex's application for partial immunity“). Kõik kursiivid on kohtujuristi lisatud.

[19] Kohtujuristi kursiiv.

[20] Punkti 95 prantsuskeelse versiooni sõnastus on järgmine: „le contenu et le sens des notes manuscrites *permettaient de savoir* que les différentes entreprises citées et leurs représentants avaient participé, le 23 septembre 2009, à une réunion anticoncurrentielle“. Kohtujuristi kursiiv.

51. Teatavates kõnealuse väiteosa ja apellatsioonkaebuse teise väite raames esitatud argumentides viidatakse Üldkohtu veale 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu tõlgendamisel.

52. Selle etteheite analüüsimiseks pean esmalt vajalikuks jätta kõrvale küsimus – mis on küll poolte lahknevates seisukohtades keskne – tähendusest, mille peab omistama muudatustele, mis tehti osalise kaitse korras 2006. aasta leebema kohtlemise teatisega. Selle asemel, et vähemalt esialgu keskenduda leebema kohtlemise teatise kahes järjestikuses redaktsioonis kehtestatud sõnastuste lahknevusele, näib mulle eelistatum alustada 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu grammatilisest, süstemaatilisest ja teleoloogilisest tõlgendamisest.

53. Esimese tõlgendusviisi alusel saab kõnealuse punkti sõnastuse alusel kindlaks määrata neli tingimust, millele ettevõtja esitatud taotlus peab vastama, selleks et talle osaline kaitse antaks.

54. Esimene on ajalist laadi tingimus: ettevõtja peab olema esimene, kes esitab komisjonile tõendeid, mille alusel võidakse osaline kaitse anda. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktis 8 nähakse täielikule kaitsele trahvi eest ette sama tingimus. Ajalise tingimuse olemasolu on leebema kohtlemise programmi tõhususe seisukohast äärmiselt oluline, kuna see ajendab ettevõtjaid konkurentsiasutustega koostööd tegema ja tegema seda võimalikult vara. Selle tingimuse puudumine paneks ettevõtjaid eelistama äraootavat strateegiat – pidades eelkõige silmas negatiivseid tagajärgi, mille suhtes nad oleksid keelatud kokkuleppest teatades kaitsetud – lootuses, et ka teised kartellis osalejad otsustavad mitte koostööd teha. Selline strateegia muutub aga ebasoodsaks juhul, kui iga ettevõtja teab, et ta saab kaitse ainult siis, kui ta annab kartellist teada enne teisi osalejaid.[21] Ajalise tingimuse ettenägemine võib aidata kaasa ka teatava vastastikuse usaldamatuse loomisele kartellis osalejate vahel, mis võib soodustada ka kartelli varasemat lagunemist või sellest teatamist. Eeltoodu kehtib nii trahvi eest täieliku kaitse andmisele kui ka – vastavate erinevustega – koostööle, mis kvalifitseerub ainult osalisele kaitsele või trahvi vähendamisele. Kõnealune tingimus viitab, et ainult üks ettevõtja – esimene, kes esitas ajalises järjestuses leebema kohtlemise teatise punkti 26 lõigu 3 tähenduses tõendeid – võib saada osalise kaitse, samamoodi nagu ainult üks ettevõtja võib saada täieliku kaitse, nagu komisjon õigesti rõhutas.

55. Teine 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandas lõigus ette nähtud tingimus puudutab osalise kaitse taotluse esitanud ettevõtja esitatud tõendite tõenduslikku väärtust: tegemist peab olema „veenvate tõenditega“. Kõnealuse teatise punktist 25 tuleneb, et „veenvateks“ peetakse tõendeid, mis ei vaja täiendavat tõendamist. Teisisõnu peab ettevõtja osalise kaitse saamiseks esitama tõendeid, millest üksi piisab, et võimaldada komisjonil nõuetekohaselt tõendada selle ettevõtja viidatud asjaolusid.[22]

56. Kolmanda tingimuse kohaselt peab ettevõtja, kes taotleb osalist kaitset, esitama komisjonile „lisaasjaolusid“ puudutavaid tõendeid. Teistest keeleversioonidest, näiteks prantsuse („éléments de fait supplémentaires“), inglise („additional facts“) või hispaania („hechos adicionales“) keelest, tuleneb selgemalt, et see väljend viitab muudele täiendavatele asjaoludele, mida on vaja komisjoni

[21] Vt selle kohta kohtuotsus LG Display, punkt 84 ja 21. novembri 2013. aasta kohtumäärus Kuwait Petroleum jt *vs.* komisjon (C-581/12 P, ei avaldata, EU:C:2013:772, punkt 20).

[22] Märgin, et sama tingimus on ette nähtud direktiivi 2019/1 artikli 18 lõikes 3, milles nõutakse „veenvate tõendite esitamist“.

poolt juba teadvustatud asjaolude *täiendamiseks* ja *toetamiseks*.[23] Tuleb märkida, et selle tingimuse põhjal tuleb „toetada“ *faktilist alust*, millele komisjon rikkumise hindamisel tugineb, mitte tõendatuse astet.[24]

57. Neljas tingimus puudutab seda, et asjaolud, mille kohta ettevõtja tõendeid esitab, peavad võimaldama suurendada rikkumise raskusastet või pikendada rikkumise kestust. Nõutakse, et pakutav koostöö täiendaks olemasolevat faktilist alust nii, et see võimaldaks komisjonil teha rikkumise kohta *uusi järeldusi*[25] võrreldes nendega, mida ta oli senini teinud muude ettevõtjate esitatud teabe või enda uurimistegevuse põhjal.

58. Eespool viidatud tingimused on kumulatiivsed.

59. Asudes leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu struktuurse paigutuse analüüsi juurde, tõuseb otsekohe esile, et osalise kaitse eeskirjad sisalduvad punktis, milles määratletakse sama teatise punktis 24 reguleeritud koostöö tagajärjed trahvi vähendamise seisukohast. Ma ei leia siiski – põhjustel, mida selgitan –, et see struktuurne element mõjutaks otsustaval viisil osalise kaitse valdkonna eeskirjade tõlgendamist, eelkõige suunas, mis tooks koostöö, mille eest viidatud kaitse antakse, uuesti kõnealuse teate punktis 24 sätestatu kohaldamisalasse.

60. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmas lõik järgib nimelt selle teatise punktist 24 erinevat loogikat, seda mitte üksnes eespool viidatud kaitse andmise tingimuste[26] tõttu, vaid ka meetodite põhjal, mille kaudu ettevõtjat koostöö eest premeeritakse. Kui 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu kohaselt kaasneb kõnealuse teatise punkti 24 kohaldamisega trahvi vähendamine vastavalt protsentuaalsetele vähendustele, mis otsustatakse iga ettevõtja tegeliku panuse alusel – mis väljenduvad koostöö kvaliteedis ja ajastuses –, siis viidatud teatise punkti 26 kolmandas lõigus nähakse ette, et komisjon ei võta ettevõtjale lõpliku trahvi määramisel arvesse asjaolusid, mis on osalise kaitse taotluse aluseks, ega arvesta seega üht osa asjaomase ettevõtja õigusvastasest käitumisest. Sellest aspektist on osalise kaitse saamine tihedalt seotud täieliku kaitsega, mis antakse ettevõtjale, kes aitab „otsustaval määral kaasa uurimise algatamisele või rikkumise tuvastamisele“.[27]

61. Nende kriteeriumide – millest sõltub osalise kaitse kohaldamine – mitmekesisus võrreldes trahvi vähendustega, mis on ette nähtud 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 24 ja punkti 26 esimese lõigu koostoimel, ja erinev kompensatsiooni laad peegeldavad ettevõtja tehtud koostöö *kvaliteedierinevust*. Osalise kaitse saamiseks ei piisa sellest, et ettevõtja esitab „tõendid, millel on komisjoni valduses olevate tõenditega võrreldes oluline lisaväärtus“, mis „[aitavad] komisjonil tõendada väidetava kartelli olemasolu“,[28] ka siis, kui need on viidatud teatise punkti 25 viimase lause tähenduses veenvad, vaid vaja on rohkemat. Seega on vajalik, et ettevõtja esitatud tõendid näitaksid komisjonile rikkumise erinevat tahku, mis väljendub kestuses või raskusastmes.

[23] Direktiivi 2019/1 artikli 18 lõike 3 – mis näeb ette sama tingimuse – itaaliakeelse versiooni sõnastus on selgem, nimelt peavad selle kohaselt ettevõtja esitatud tõendid võimaldama tõendada „*uusi asjaolusid*“ („*ulteriori circostanze*“).

[24] Märgin siiski, et 17. mai 2013. aasta kohtuotsuses MRI *vs.* komisjon (T-154/09, EU:T:2013:260, punkt 117), millele Recylex oma väite põhjenduseks tugineb, tõlgendas Üldkohus seda tingimust nii, et ettevõtja esitatud tõendid peavad võimaldama „tuvastada lisaasjaolusid *võrreldes nende asjaoludega, mida komisjon on suuteline tuvastama*“. Kohtujuristi kursiiv.

[25] Vt selle kohta seoses 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmanda lõigu vähem täpsema sõnastusega kohtuotsus LG Dislay, punkt 78. Direktiivi 2019/1 sõnastus erineb leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu sõnastusest – selles nähakse üksnes ette, et ettevõtja esitatud tõendid peavad võimaldama määrata „suuremad rahatrahvid kui need, mis oleks salajases kartellis osalenutele muidu määratud“.

[26] 2002. aasta leebema kohtlemise teatise alusel osalise kaitse või trahvi vähenduse andmise hindamiskriteeriumide mitmekesisuse kohta vt 27. veebruari 2014. aasta kohtuotsus LG Display ja LG Display Taiwan *vs.* komisjon (T-128/11, EU:T:2014:88, punkt 190).

[27] 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkt 4.

[28] 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktid 24 ja 25.

62. Kui see oleks teisiti, ei erineks 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandas lõigus reguleeritud olukord sama teatise punktides 24 ja 25 ette nähtud olukordadest – mis juba käsitlevad juhtumeid, kus ettvõtja esitab „veenvaid tõendeid“ –, või siis üksnes nende asjaolude laadi osas, mida need tõendid puudutavad. Lisaks eeltoodule on sellise samastamisega vastuolus ka see, et punkti 26 kolmandas lõigus puudub igasugune sõnaselge viide osalise kaitse taotluse esitamise hetkel komisjonil juba olemas olevale tõenduslikule alusele, vastupidi punktile 24, milles on sõnaselgelt märgitud, et ettevõtjad peavad esitama tõendeid, millel on „komisjoni valduses olevate tõenditega võrreldes“ oluline lisaväärtus.

63. Mis puudutab lõpuks 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu eesmärke, siis seisnevad need ühest küljest selles, et komisjonil võimaldatakse premeerida ettevõtjat, kes esitab uusi tõendeid, mille alusel ilmneb, et kartell, millest komisjon oli juba teadlik ning mille suhtes ta on juba andnud trahvide eest täieliku kaitse teisele osalevale ettevõtjale, kestis kauem või oli suurema raskusastmega, ja teisest küljest selles, et ettevõtjale, kes kaitsele ei kvalifitseeru, tagatakse, et juhul, kui ta teeb koostööd, esitades uurimises uusi tõendeid, ei suurendata koostöö tulemusel trahvi, mis oleks talle määratud siis, kui ta ei oleks neid tõendeid esitanud.[29] Ettevõtja, kes piirdub sellega, et ta parandab komisjoni olemasolevaid teadmisi rikkumise teatava ajavahemiku või aspekti kohta, ei kvalifitseeru neid eesmärke arvestades osalisele kaitsele, ja seda vaatamata selliste dokumentide asjakohasusele ja kasulikkusele, mille ta esitab, et toetada tõendusmaterjali, mis on komisjonil seoses kartelli laadi, ulatuse või mehhanismidega juba olemas.[30]

64. Eelnevate kaalutluste põhjal leian 2006. aasta teatise punkti 26 kolmanda lõigu grammatilise, süstemaatilise ja teleoloogilise tõlgenduse alusel, et seda sätet tuleb tõlgendada nii, et ettevõtjale osalise kaitse andmiseks ei piisa sellest, et ta esitab veenvaid tõendeid, mis võimaldavad komisjonil tuvastada asjaolusid, mis suurendavad rikkumise raskusastet või kestust, vaid lisaks on nõutav, et taotluse esitamise hetkel ei oleks komisjon neist asjaoludest teadlik selles mõttes, et neid täpsustatakse hiljem.

65. Seda järeldust ei lükka minu arvates ümber asjaolu, et 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandas lõigus ei ole üle võetud 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmandas lõigus kasutatud täpsemat sõnastust.

66. Vastab tõele, et väljend „faktid, millest komisjon ei olnud eelnevalt teadlik“ on üheselt mõistetav nõude osas, et osalise kaitse taotluses esitataks komisjonile „uut teavet“.[31] Minu arvates ei oleks siiski õige tuletada üksnes asjaolust, et 2006. aasta teatises sama väljendit ei kasutatud, komisjoni kavatsus see nõue osalise kaitse saamise tingimustest eemaldada.

67. Nagu eespool selgitasin, on ühest küljest 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu sõnastust – vaatamata sellele, et kasutatakse vähem täpsemat väljendit „lisaasjaolud“ – siiski võimalik tõlgendada nii, et osalise kaitse taotluse põhjal peab komisjon teada saama täiendavatest asjaoludest, millest ta varem teadlik ei olnud.

[29] Vt selle kohta viitega 2002. aasta leebema kohtlemise teatisele 5. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Transcatab vs. komisjon (T-39/06, EU:T:2011:562, punkt 381).

[30] Vt selle kohta viitega 2002. aasta leebema kohtlemise teatisele 5. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Transcatab *vs.* komisjon (T-39/06, EU:T:2011:562, punkt 382).

[31] Vt kohtuotsus LG Display, punkt 79.

68. Teisest küljest nähtub komisjoni avaldustest, mis tehti 2006. aasta leebema kohtlemise teatise vastuvõtmisel, et osalise kaitse andmise kriteeriumi ei muudetud, vaid üksnes täpsustati, eelkõige seoses tõendusliku väärtusega, mida ettevõtjate esitatud tõendid peavad omama.[32]

69. Vastupidi sellele, mida väitsid apellandid, ei ole seega võimalik omistada määravat tähtsust 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu ja 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 23 kolmanda lõigu erinevate sõnastuste võrdlusele.

70. Eelnevate kaalutluste põhjal leian seega, et Üldkohus tõlgendas õigesti 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandat lõiku, leides, et üks selle kohaldamise tingimustest on, et ettevõtja esitatud tõendid peavad puudutama asjaolusid, mis ei olnud komisjonile varem teada.

71. Tuleb siiski täpsustada, et osalise kaitse andmisest keeldumiseks ei piisa sellest, et komisjonil on võimalik üksnes oletuste põhjal eeldada asjaolusid, mille kohta ettevõtja teavet esitab, vaid on nõutav, et komisjonil oleksid juba tõendid – isegi kui need on ainult kaudsed – mis võimaldavad tal järeldada, et need asjaolud leidsid aset, ka siis, kui tal ei ole veel võimalik neid nõuetekohaselt tõendada. Sellistel juhtudel ei saa ettevõtja esitatud tõendid „moodustada“ uut tõendit, vaid need aitavad kaasa komisjoni võimele tõendada selle teabe esemeks olevaid fakte ning nendega arvestatakse seega üksnes trahvi vähendamise eesmärkidel.[33]

72. Kokkuvõttes peab ettevõtja olema osalise kaitse saamiseks esimene, kes teavitab komisjoni asjaoludest, mis võivad pikendada rikkumise kestust või suurendada selle raskusastet, ja esitama tõendeid, mis võimaldavad sellel institutsioonil neid asjaolusid tuvastada. Kui komisjon oli juba neist asjaoludest eelnevas punktis selgitatud tähenduses teadlik või kui esitatud tõendid ei aita saavutada viidatud tõendamise taset, on võimalik, et ettevõtjale määratud trahvi vähendatakse vastavalt leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimesele lõigule.

73. Recylexi väide, et 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu kohaldamiseks ei ole nõutav, et komisjon ei oleks osalise kaitse taotluse aluseks olevatest asjaoludest teadlik, tuleb seega minu arvates tagasi lükata.[34] Järelikult vastupidi sellele, mida väidab Recylex oma apellatsioonkaebuse teises väites, ja nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88 õigesti täpsustas, ei ole võrdlus tõendite, mille ettevõtja esitas oma osalise kaitse taotluse toetuseks, ja viidatud taotluse esitamise kuupäeval juba komisjoni valduses olnud tõendite tõenduslike väärtuste vahel asjakohane juhul, kui kõnealuste tõendite esemeks on asjaolud, mis on komisjonile eespool viidatud tähenduses juba teada. Sellisel juhul on 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu kohaldamine igal juhul välistatud.

[32] Vt selle kohta komisjoni 7. detsembri 2006. aasta pressiteade IP/06/1705. Leebema kohtlemise teatise reform võeti muu hulgas vastu selleks, et kooskõlastada viidatud teatis Euroopa konkurentsivõrgustiku leebema kohtlemise näidisprogrammis ette nähtud eesmärkidega; vt komisjoni 29. septembri 2006. aasta pressiteade (IP/06/1288), mis on kättesaadav internetiaadressil https://ec.europa.eu/competition/cartels/legislation/leniency_legislation.html ja milles on viidatud, et üks konkurentsivõrgustiku arutelu raames tehtud muudatusettepanek oleks pidanud viima selleni, et „sätestatakse sõnaselgelt, et väljaspool trahvi vähendamise vahemikke premeeritakse üksnes veenvaid tõendeid“, vt ka dokumenti „*Competition: Revised Leniency Notice – Frequently Asked Questions*“, mis on kättesaadav internetiaadressil https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEMO_06_469, osas, mis puudutab mõistet „compelling evidence“ osalise kaitse andmise eesmärgil. Vt riigisisese, liidu ja konkurentsivõrgustiku tasandi raames vastuvõetud leebema kohtlemise programmide omavahelise suhte kohta eelkõige 20. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus DHL Express (Italy) ja DHL Global Forwarding (Italy) (C-428/14, EU:C:2016:27).

[33] Selles tähenduses ei ole välistatud, et osalise kaitse võib anda ka juhul, kui komisjonil on olemas tõendid, kuid ta ei ole võimeline neid osalise kaitse taotluse esitanud ettevõtja antud teabeta tõlgendama, vt selle kohta kohtujurist Jääskineni ettepanek kohtuasjas Repsol Lubricantes y Especialidades jt *vs.* komisjon (C-617/13 P, EU:C:2015:487, punkt 31).

[34] Recylexi poolt oma väite toetuseks viidatud Üldkohtu otsustest näib seda väidet tõendavat üksnes 17. mai 2013. aasta kohtuotsus MRI *vs.* komisjon (T-154/09, EU:T:2013:260, punktid 117 ja 127 ja järgnevad). Kohtuotsuses Deutsche Bahn, millele ka Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 89 viitas, pakutakse sisuliselt sama tõlgendust nagu käesolevas ettepanekus (vt punktid 377, 381, 385 ja 386). Mis puudutab 29. veebruari 2016. aasta kohtuotsuse Schenker *vs.* komisjon (T-265/12, EU:T:2016:111) punkti 386, siis see sisaldab üksnes 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu ümbersõnastust.

74. Märgin lisaks, et isegi kui selle tõlgendusega nõustutakse, siis on minu arvates vale tõlgendus, mille Recylex on viidatud sättele andnud. Apellant väidab sisuliselt, et ettevõtjal on õigus osalisele kaitsele igal sellisel juhul, kui komisjon ei ole taotluse esitamise hetkel võimeline nõuetekohaselt tõendama asjaolusid, mida käsitlevad taotluse põhjenduseks esitatud tõendid. Ent selline tõlgendus, mis seab sisuliselt osalise kaitse andmisest keeldumise tingimuseks, et komisjonil on juba nende asjaoludega seoses olemas veenvad tõendid – lisaks sellele, et seda ei toeta kuidagi 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu sõnastus – ei kuulu ka nende tingimuste hulka, mis peavad olema punkti 24 kohaldamiseks täidetud. Nimelt nõutakse selles sättes, et ettevõtja esitatud tõenditel peab olema komisjoni jaoks oluline lisaväärtus, mis aitaks tal tõendada väidetava kartelli olemasolu, kuid see ei kohusta rahuldama automaatselt trahvi vähendamise taotlusi kõigil juhtudel, mil komisjon ei ole veel võimeline tõendama asjaolusid, mida viidatud tõendid puudutavad. Kui trahvi vähendamise taotluse puhul on ilmne, et selle võib jätta rahuldamata juhul, kui komisjonil on juba piisavad tõendid, siis kõigil muudel juhtudel sõltub see, kas ettevõtja esitatud tõendid on trahvi vähendamiseks sobivad, hinnangust nende väärtusele, mis tuleb anda juhtumipõhiselt.

d) Järeldused apellatsioonkaebuse esimese väite esimese osa ja teise väite kohta

75. Eelnevatel kaalutlustel teen Euroopa Kohtule ettepaneku lükata tagasi apellatsioonkaebuse esimese väite esimene osa.

76. Apellatsioonkaebuse teises väites heidab Recylex Üldkohtule ette ühest küljest seda, et ta tõlgendas valesti 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmanda lõigu kohaldamise õiguslikku kriteeriumi, ja teisest küljest, et Üldkohus ei analüüsinud teistsuguse kriteeriumi alusel, mida Recylex asjakohaseks pidas, kas tõendid, mis komisjonil olid enne, kui Recylex esitas leebema kohtlemise taotluse, oleksid võimaldanud sellel institutsioonil nõuetekohaselt tõendada Prantsusmaad puudutava rikkumise olemasolu. Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb mõlemad etteheited, ja seega teine väide tervikuna, tagasi lükata.

2. Apellatsioonkaebuse esimese väite teine ja kolmas osa: tõendite moonutamine ja tõendamiskohustust reguleerivate normide rikkumine

a) Vaidlustatud kohtuotsus

77. Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 91–96, mida puudutavad apellatsioonkaebuse esimese väite teine ja kolmas väiteosa, et Campine'i töötaja koostatud käsitsi kirjutatud märkmetest, mis saadi selle ettevõtja ruumides 26.–28. septembril 2012 korraldatud kontrolli käigus, arvestades ICJ poolt leebema kohtlemise taotluses selle ettevõtja kohta esitatud üldist teavet, võis juba järeldada, et 23. septembril 2009 toimus mitmepoolne konkurentsi kahjustav kohtumine. Üldkohus leiab, et vaatamata sellele, et kõnealustes märkmetes ei viidata sõnaselgelt selle kohtumise toimumise asukohale ja mainitakse kuupäeva 24. september 2009, mitte 23. september 2009, sisaldasid need mitmesugust teavet, mis võimaldas järeldada, et tegemist oli sellise kohtumise protokolliga, mille raames arutati akude jäätmete ostuhinda, mitte JCI ja Campine'i vahelise töötlemislepingu pikendamise läbirääkimiste märkmetega, nagu väidab Campine. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 märkis Üldkohus, et kartelli alguskuupäeva kindlaksmääramiseks ei ole esmavajalik omada teavet esimese konkurentsi kahjustava kohtumise toimumiskoha kohta. Nende tõendite põhjal järeldas Üldkohus, et komisjon „oli teadlik" asjaolust,

et 23. septembril 2009 toimus konkurentsi kahjustav kohtumine, juba enne, kui ta sai Recylexi leebema kohtlemise taotluse raames esitatud teabe, mis aitas komisjonil üksnes viidatud asjaolu tõendada (vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 96).

b) Poolte argumendid

78. Apellatsioonkaebuse esimese väite teises osas leiab Recylex, et Üldkohus moonutas ilmselgelt Campine'i käsitsi kirjutatud märkmeid ja JCI esitatud teavet, kuna Üldkohus asus seisukohale, et need tõendid võimaldasid komisjonil tõendada 23. septembril 2009 toimunud konkurentsi kahjustava mitmepoolse kohtumise olemasolu ja määrata see kuupäev rikkumise alguskuupäevaks. Ühest küljest väidab Recylex, et JCI poolt 28. juunil 2012 esitatud teave ei viita ühelegi 2009. aasta septembris asetleidnud konkurentsi kahjustavale kohtumisele või kontaktile ega kuidagi sellele, et kartell sai sel ajal alguse. Teisest küljest märgib Recylex, et Campine'i käsitsi kirjutatud märkmetes viidati 23. septembrist 2009 erinevale kuupäevale (24. september 2009), et need märkmed ei anna teavet ei kohtumise osaliste ega ka selle konkurentsi kahjustava laadi kohta, ja viimasena, et Campine on kogu haldusmenetluse kestel eitanud, et viidatud märkmed puudutasid konkurentsi kahjustavaid kontakte, kuigi ta oli leebema kohtlemise taotlejana kohustatud komisjoniga lojaalset koostööd tegema.

79. Apellatsioonkaebuse esimese väite kolmandas osas väidab Recylex, et komisjonil on kohustus tõendada rikkumise aluseks olevate faktiliste asjaolude olemasolu. Campine'i käsitsi kirjutatud märkmed, ka siis, kui neid lugeda JCI poolt 28. juunil 2012 esitatud teabe kontekstis, ei ole täpsed ja ühtsed tõendid rikkumise kohta, mis pandi toime 23. septembril 2009 Windhagenis korraldatud konkurentsi kahjustava kohtumise kaudu. Üldkohus rikkus väidetavalt tõendamiskohustuse norme, kui ta järeldas, et viidatud märkmed võimaldasid komisjonil tõendada selle kohtumise olemasolu.

80. Komisjoni arvates on Recylexi eespool kirjeldatud etteheidetes esitatud argumendid vastuvõetamatud, kuna neis nõutakse sisuliselt, et Euroopa Kohus hindaks uuesti tõendeid. Komisjon vaidlustab ka nende argumentide sisu.

c) Hinnang

81. Minu arvates põhinevad mõlemad Recylexi esitatud etteheited vaidlustatud kohtuotsuse valel tõlgendusel. Vastupidi sellele, mida väidab Recylex, ei sedastanud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 93–97, et tõendid, mis olid komisjoni valduses enne, kui Recylex esitas leebema kohtlemise taotluse, st Campine'i käsitsi kirjutatud märkmed ja JCI 28. juunil 2012 antud teave, on piisav tõend asjaolu kohta, et 23. septembril 2009 toimus Windhagenis kartelliosaliste vahel konkurentsi kahjustav kohtumine. [35]

82. Nagu ma juba käesoleva ettepaneku punktis 49 märkisin, piirdus Üldkohus järeldusega, et viidatud dokumendid, mida käsitletakse ühiselt, võimaldasid komisjonil *saada teadlikuks* asjaolust, et 23. septembril 2009 peeti konkurentsi kahjustav kohtumine. See ilmneb selgelt nii Üldkohtu vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85–89 esitatud kaalutlustest, mis puudutavad seda,

[35] Märgin, et ka komisjon näib jagavat vaidlustatud kohtuotsuse tõlgendust, mille kohaselt Üldkohus järeldas – mida tegi muu hulgas ka komisjon ise vaidlusaluses otsuses –, et dokumendid, mis olid selle institutsiooni valduses hetkel, mil Recylex esitas leebema kohtlemise taotluse, võimaldasid tõendada, et 23. septembril 2009 peeti Windhageni kohtumine.

kuidas tõlgendada 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandat lõiku, mida kohaldatakse selle kohtuotsuse punktides 91–97,[36] kui ka konkreetselt kõnealuse kohtuotsuse punktidest 96 ja 97.

83. Neist punktidest esimeses järeldas Üldkohus pärast seda, kui ta oli Campine'i käsitsi kirjutatud märkmeid analüüsinud JCI esitatud dokumentide kontekstis, et „komisjon *oli juba teadlik* asjaolust, et 23. septembril 2009 toimus konkurentsi kahjustav kohtumine, isegi enne Recylexilt sellekohase teabe saamist".[37] Vastab tõele, et samas punktis jätkab Üldkohus täpsustusega, et Recylexi esitatud teave „aitas […] komisjonil seda asjaolu tõendada". Siiski ei saa minu arvates selle lause alusel järeldada – eelkõige, kui arvestada kõiki põhjendusi, mille hulka see kuulub –, et Üldkohus soovis kinnitada, et kõnealuse kohtumise toimumise nõuetekohaseks tõendamiseks piisas *ainuüksi* eespool viidatud märkmetest ja dokumentidest.

84. Üldkohus tunnistas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 97 eksitavateks Recylexi argumendid, mis põhinesid tema esitatud dokumentide ja juba komisjoni valduses olevate dokumentide tõendusliku jõu võrdlusel. Kooskõlas 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 kolmandale lõigule vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85–89 antud tõlgendusega ei pidanud Üldkohus sellise võrdluse tegemist vajalikuks. Seega ei saanud Üldkohus järeldada – nagu Recylex ekslikult leiab –, et Recylexi leebema kohtlemise taotluse raames esitatud teabest sõltumatult piisas rikkumise alguskuupäeva tõendamiseks üksnes komisjoni valduses olevatest tõenditest.

d) Kokkuvõte apellatsioonkaebuse esimese väite teise ja kolmanda osa kohta ja selle väite kohta tervikuna

85. Eelnevate kaalutluste põhjal leian, et Recylexi apellatsioonkaebuse esimese väite teine ja kolmas osa tuleb samuti tagasi lükata, ilma et oleks vaja analüüsida, kas Üldkohus moonutas analüüsitud tõendeid, nagu väidab Recylex. Märgin selle kohta, et Recylex ei vaidlustanud oma väite teises osas, et need tõendid võimaldasid komisjonil saada teadlikuks sellest, et 23. septembril 2009 toimus kartelli liikmete vahel konkurentsi kahjustav kohtumine, nagu Üldkohus tuvastas, vaid ta vaidlustas ainult selle, et komisjonil oli juba enne Recylexi esitatud teabe saamist võimalik seda asjaolu nõuetekohaselt tõendada.

86. Leian, et kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebuse esimene väide tervikuna tagasi lükata.

C. Apellatsioonkaebuse kolmas väide: viga 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu kohaldamisel

1. Vaidlustatud kohtuotsus

87. Apellatsioonkaebuse kolmas väide on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 136–154 kohta, milles Üldkohus lükkas tagasi Recylexi apellatsioonkaebuse neljanda väite. Selles väites leidis Recylex, et Eco-Bat, keda komisjon pidas esimeseks olulise lisaväärtusega tõendeid esitanud ettevõtjaks, ei täitnud komisjoni ees oma koostöökohustust, kuna ta esitas ebatäielikku ja eksitavat teavet territooriumide kohta, mida rikkumine puudutas, ja seega oleks pidanud Eco-Bati ilma

[36] Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 91.

[37] Kohtujuristi kursiiv.

jätma 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimeses lõigus ette nähtud eelisest. Recylex väitis, et pärast Eco-Bati diskvalifitseerimist oleks Recylex pidanud asetuma Eco-Bati kohale ja talle määratud trahvi oleks tulnud 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu esimese taande kohaldamise tulemusel vähendada maksimaalses ulatuses, mis vastab 50 protsendile.

88. Üldkohus vastas Recylexi Eco-Bati koostöö kohta esitatud argumente analüüsimata eitavalt küsimusele, kas juhul, kui mõlemad ettevõtjad on esitanud olulise lisaväärtusega tõendeid, võib see, kes esitas need teisena, asetuda esimese ettevõtja kohale, kui ilmneb, et esimese koostöö ei vasta 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktis 12 sätestatud nõuetele.[38] Üldkohus leidis leebema kohtlemise normide kitsale tõlgendusele tuginedes vaidlustatud kohtuotsuse punktides 147–150, et selle teatise sõnastusest ja veelgi vähem selle loogikast ei nähtu, et koostöökohustuse täitmata jätmine mõjutaks leebema kohtlemise taotluste saabumise ajalist järjestust.

89. Seetõttu leidis Üldkohus, et komisjon ei teinud ühtegi viga, kui ta ei vähendanud Recylexile määratud trahvi vahemikus 30–50%.

2. Poolte argumendid

90. Recylex väidab, et Üldkohus kohaldas valesti 2006. aasta leebema kohtlemise teatist ja rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et ka juhul, kui Eco-Bati koostöö ei vastanud viidatud teatise punktis 12 sätestatud nõuetele, ei või Recylex asetuda kõnealuse teatise punkti 26 esimeses lõigus sätestatud trahvide vähendamise skaalal tema kohale. Recylexi arvates tuleneb 2006. aasta leebema kohtlemise teatise sõnastusest, ülesehitusest ja eesmärkidest, et ettevõtja, kelle koostöö ei täida selle teatise punktis 12 ette nähtud tingimusi, tuleb eemaldada sama teatise punkti 26 esimeses lõigus sätestatud järjestusest, ja ei teki küsimust, milline on tema koht selles klassifikatsioonis. Vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus, ei vähendaks selline käsitlus ettevõtjate soovi teha komisjoniga võimalikult kiiresti koostööd, vaid innustaks neid pigem tõhusat, täielikku ja kiiret koostööd tegema.

91. Komisjon leiab, et apellatsioonkaebuse kolmas väide on põhjendamatu. Isegi kui Eco-Bat oleks oma koostöökohustust rikkunud, oleks selle ainus tagajärg, et talle määratud trahvi ei vähendata, mis ei annaks Recylexile ühtegi eelist, kuna viimane ei saaks asetuda Eco-Bati kohale, sest ta ei vasta igal juhul tingimusele, et ta on „esimene“ ettevõtja, kes esitas olulise lisaväärtusega tõendeid. Komisjoni arvates ei ole Recylexi esitatud tõlgendus kooskõlas 2006. aasta leebema kohtlemise teatise eesmärgiga, kuna see ei tugevdaks konkurentsivastases kokkuleppes osalevate ettevõtjate ajendit teha komisjoniga võimalikult kiiresti koostööd, ning võib isegi viia hüpoteetilise olukorrani, kus kahele ettevõtjale määratud trahve vähendatakse samas vahemikus.

3. Hinnang

92. Selleks, et ettevõtjale määratud trahvi vähendataks vastavalt 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktile 24, peab see ettevõtja esitama komisjonile eeldatava rikkumise kohta tõendid, millel on selle institutsiooni valduses olevate tõenditega võrreldes oluline lisaväärtus.

[38] Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 141 ja 150.

93. Viidatud punkti viimases lauses on ette nähtud, et ettevõtja peab lisaks vastama sama teatise punkti 12 alapunktides a–c sätestatud tingimustele. Ta peab „[tegema] komisjoniga haldusmenetluse käigus alates taotluse esitamisest kuni juhtumi lõpetamiseni tegelikku, täielikku ja pidevat koostööd“ (punkti 12 alapunkt a), ta peab kohe pärast taotluse esitamist olema lõpetanud osalemise väidetavas kartellis (punkti 12 alapunkt b) ja ta ei tohi komisjonile taotluse esitamise kaalumise ajal olla hävitanud, võltsinud või varjanud tõendeid väidetava kartelli kohta ega avaldanud taotluse asjaolusid või sisu (punkti 12 alapunkt c). 2006. aasta koostööteatise punkti 30 teises lõigus on märgitud, et kui komisjon leiab, et ettevõtja ei ole täitnud selle teatise punktis 12 sätestatud tingimusi, „ei kohaldata [tema] suhtes […] leebemat kohtlemist“.

94. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktis 24 on seega kindlaks määratud esiteks sisuline tingimus trahvi vähendamiseks – st komisjonile teatava tõendusliku väärtusega tõendite edastamine – ja teiseks on selles nõutud, et järgitaks teatavaid tingimusi, mis on seotud sellega, kas ettevõtja on soodsama kohtlemise välja teeninud, ja puudutavad selle ettevõtja käitumist nii enne kui ka pärast trahvi vähendamise taotluse esitamist. Juhul kui neist esimene ei ole täidetud, ei kvalifitseeru ettevõtja trahvi vähendusele kõnealuse teatise punkti 29 alusel; juhul kui teine tingimus ei ole täidetud, siis vaatamata sellele, et ettevõtja kvalifitseerub trahvi vähendamisele, ei kohaldata tema suhtes vastavalt eespool viidatud punkti 30 teisele lõigule leebemat kohtlemist.

95. 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktis 26 on kindlaks määratud kriteeriumid, mille alusel määratletakse, millises summas vähendatakse trahvi, mis on määratud vähendusele kvalifitseeruvale ettevõtjale, kes vastab eelnevalt viidatud punktis 12 ette nähtud väljateenitud kohtlemise tingimustele.

96. Sellega seoses on oluline märkida, et selle teatise süsteemis määratletakse esiteks esimeses etapis ajapõhiselt trahvi vähendamise vahemik, mis võidakse igale ettevõtjale määrata, ja üksnes seejärel määratletakse esitatud tõendite lisaväärtuse alusel trahvi konkreetne vähendus selle vahemiku piires. [39]

97. Selle lähenemisviisi tulemusel tugevdatakse ajalist tingimust kui koostööd ergutavat tegurit, mille olulisust leebema kohtlemise programmide tõhususe seisukohast ma juba eelnevalt selgitasin. [40] Ettevõtjad teavad, et üksnes enne teisi koostööd tehes võivad nad kvalifitseeruda trahvi maksimaalsele vähendamisele ja seda sõltumata esitatud tõendite tegelikust lisaväärtusest, mida hinnatakse alles hiljem, et määrata kindlaks, millises summas trahvi määratletud vahemiku piires vähendatakse.

98. Sellest tuleneb, et koostöö ajaline mõõde ja seega trahvi vähendamise taotluste esitamise ajaline järjestus omandavad 2006. aasta leebema kohtlemise teatise süsteemis ülekaaluka tähtsuse. [41]

99. Recylexi seisukohaga nõustumine ei tähendaks seega mitte ainult 2006. aasta leebema kohtlemise punkti 26 esimese lõigu – milles trahvi vähendamise vahemikud määratakse kindlaks üksnes taotluste esitamise ajalise järjestuse alusel – sõnastuse eiramist, vaid see läheks vastuollu ka kõnealuse teatise ülesehitusega.

[39] Vt 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimene ja teine lõik.

[40] Vt selle kohta käesoleva ettepaneku punkt 54.

[41] Vt selle kohta 2002. aasta leebema kohtlemise teatist puudutavas osas 5. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Transcatab *vs.* komisjon (T-39/06, EU:T:2011:562, punktid 378–380).

100. Komisjon väidab õigesti, et ka juhul kui Eco-Bat ei oleks täitnud eespool viidatud „väljateenitud kohtlemise“ tingimusi, jäädes leebemast kohtlemisest ilma, ei saanuks Recylexile siiski kohaldada viidatud punkti esimeses taandes ette nähtud trahvi vähendamise vahemikku pelgalt seetõttu, et ta ei olnud esimene ettevõtja, kes esitas olulise lisaväärtusega tõendeid, ja seega ta ei vasta 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 26 esimese lõigu esimeses taandes ette nähtud tingimustele.

101. Trahvi vähenduse võimaluse kaotamine 2006. aasta leebema kohtlemise teatise punktis 12 sätestatud tingimuste täitmata jätmise korral ei võrdu järeldusega, et selle teatise punktis 24 ette nähtud sisuline tingimus ei ole täidetud, ega või seega anda eelist komisjoni leebema kohtlemise programmi teistele osalejatele, kelle taotlus on hilisem, seades kahtluse alla taotluste esitamise ajalise järjestuse, mis on trahvi vähendamise vahemike kindlaksmääramise aluseks sama teatise punkti 26 esimese lõigu tähenduses. [42]

102. Eelnevate kaalutluste põhjal leian seega, et ka Recylexi esitatud apellatsioonkaebuse kolmas väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

VI. Vahekokkuvõte

103. Eelnevate kaalutluste põhjal arvan, et kõik Recylexi esitatud apellatsioonkaebuse väited ja apellatsioonkaebus tervikuna tuleb jätta rahuldamata.

VII. Kohtukulud

104. Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõike 2 kohaselt otsustab Euroopa Kohus apellatsioonkaebuse rahuldamata jätmise korral kohtukulude jaotuse. Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 137 lõikele 1, mis on viidatud kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel apellatsioonimenetluses kohaldatav, kohustub kaotanud pool hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

105. Arvestades seda, et teen Euroopa Kohtule ettepaneku apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja kuna komisjon on seda nõudnud, tuleb minu arvates kohtukulud välja mõista apellantidelt.

VIII. Kokkuvõte

106. Eelnevate kaalutluste põhjal teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja apellantidelt.

[42] Nagu märgib komisjon, mis puudutab 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 8 alapunkti a, siis kiitis Üldkohus vastavatele erinevustele vaatamata heaks analoogse tõlgenduse – millega tuleb minu arvates nõustuda – trahvi eest täieliku kaitse valdkonnas 16. septembri 2013. aasta kohtuotsuses Repsol Lubricantes y Especialidades jt *vs.* komisjon (T-496/07, ei avaldata, EU:T:2013:464, punktid 325–336). Üldkohus rõhutas eelkõige vaidlusaluses otsuses esitatud asjaolude ajalist järjestust, mis vaidlustati apellatsioonkaebusega, mille tulemusel tehti vaidlusalune kohtuotsus, ja hageja võimetust vaidlustada sellise esitluse põhjendatus (vt punktid 329–333). Nende kaalutluste põhjal järeldas ta, et hageja ei saanud nõuda täielikku kaitset trahvi eest, ka juhul, kui kartellist esimesena teatanud ettevõtja oli kaotanud oma eelise seetõttu, et ta ei järginud 2002. aasta leebema kohtlemise teatise punkti 11 alapunktis a sätestatud tingimusi (vt selle kohtuotsuse punktid 335 ja 336).